

fungere, bliver man jo nødt til at have nogle fælles regler, og så kan man se, i hvilken udstrækning landene opfylder dem eller ej. Det er betingelserne; det er derfor, at det sådan set hænger godt sammen, og de betingelser har været kendt længe.

Og til hr. Kristian Thulesen Dahl: Hr. Kristian Thulesen Dahl ved jo godt, når hr. Kristian Thulesen Dahl står heroppe og henviser til, at statsministeren under valgkampen sagde, at statsministeren var garanten for de danske forbehold, så ved hr. Kristian Thulesen Dahl lige så godt som jeg, at det er taget ud af sin sammenhæng. Det har vi diskuteret flere gange.

Det er slet ikke det, det handler om, at Socialdemokratiet er garanten for de danske forbehold. Socialdemokratiet er garanten for, at de ikke bliver ændret, uden at befolkningen er spurgt. Men det er ikke sådan, at det er et spørgsmål om, at Danmark skal sætte sig fuldstændig og totalt uden for indflydelse. Derfor mener jeg, at hr. Kristian Thulesen Dahl er på helt gal vej. Og hvorvidt USA i stigende grad er bekymret, det ved jeg ikke, men det vil man jo kunne få at vide på det NATO-toprådsmøde, som bliver kort efter mødet i Helsinki.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Nu er der mange korte bemærkninger, og vi tager tre ad gangen. Først fru Charlotte Antonsen, så hr. Knud Erik Hansen og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne kvittere for de positive udsagn fra Socialdemokratiet om EU-forsvaret. Vi er meget tilfredse med i Venstre, at man omsider udtaler sig så positivt om noget så fornuftigt som at lave en fælles EU-forsvarspolitik.

Men det, der egentlig bringer mig herop, er, at jeg godt vil høre, om statsministerens mange ord om, at man nu i regeringen har besluttet at gå fra en defensiv til en offensiv EU-politik, har et konkret indhold.

Helt konkret vil jeg spørge hr. Jacob Buksti: I dag er der i B.T. en GFK-undersøgelse, som viser, at 51 pct. af danskerne ønsker, at vi allerede i år 2000 skal have en folkeafstemning om den fælles mønt. 47 pct. af de socialdemokratiske vælgere ønsker, at vi skal have en folkeafstemning allerede i 2000. Betyder den overgang fra defensiv til offensiv EU-politik, at man i regeringen f.eks. agter at fremrykke datoen, så vi

lidt hurtigere kan komme med i euroen, som befolkningen ønsker?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Der henvises mange gange til Petersbergopgaverne, og de indebærer et bredt spektrum af opgaver, men de indebærer også muligheden for en meget aggressiv krisestyring a la Kosovo.

Det fører så hen til spørgsmålet om, hvad læren fra Kosovo egentlig er, og statsministeren var også inde på det, men jeg vil godt høre, hvad Socialdemokratiets ordfører mener om det.

Er læren fra Kosovo faktisk, at vi har brug for en tilsvarende militært aggressiv krisestyring mange andre steder? Er læren i virkeligheden ikke snarere, at der blev lavet så mange fodfejl i den civile krisestyring, også når vi taler om Rambouillet-forhandlingerne, at vi faktisk blev tvunget ud i en militært aggressiv krisestyring, som, hvis man havde haft fat i det andet, sandsynligvis ikke var landet dér?

Spørgsmålet er også: Hvor forestiller Socialdemokratiet sig egentlig, at vi har brug for noget a la Kosovo? Og endelig: Skal det her basere sig på et FN-mandat? Og som det sidste – og det er jo så fremtiden: Det kan godt være, Socialdemokratiet ikke ønsker, at det her skal udvikle sig til en forsvarspagt, men der er jo andre lande, der ser det her som en udfasning af WEU, og at den opbygning, man nu er i gang med, i virkeligheden er grundstenen til noget, der faktisk kan udvikle sig til europæisk forsvar. Bekymrer det ikke Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Jacob Buksti, at jeg synes, befolkningen har krav på en forklaring om, hvordan det kan være, at Danmark skulle kunne sidde i en militærkomité, når vi har en undtagelse, som siger, at vi deltager ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner på forsvarsområdet.

Så henviser hr. Jacob Buksti til et notat, som regeringen fik lavet i juli. Om det notat vil jeg gerne sige det, som det er, at der er ikke en djævel, der kan forstå det. Vi bliver altså nødt til at have en forklaring på almindeligt dansk, og hr. Jacob Buksti kan ikke gemme sig bag ved nogle jurister – al respekt for jurister.

Så kunne vi ikke godt få forklaringen på dansk? Hvordan kan man sidde i en militærko-